

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Bashir Saleh Bashir Alsharghawi zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 5 grudnia 2014 r. – AF Steelcase/OHIM**(Sprawa T-652/14 R)****(Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego — Postępowanie przetargowe — Dostawa i montaż mebli oraz akcesoriów — Odrzucenie oferty złożonej przez oferenta — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak fumus boni juris)****(2015/C 056/34)***Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: AF Steelcase, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Rodríguez Bajón)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) (przedstawiciele: N. Bambara i M. Paolacci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego dotyczący w istocie zawieszenia wykonania decyzji Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 8 lipca 2014 r. odrzucającej ofertę złożoną przez stronę skarżącą w ramach postępowania przetargowego dotyczącego dostawy i montażu mebli oraz akcesoriów w budynkach OHIM.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r. – Philip Morris/Komisja**(Sprawa T-796/14)****(2015/C 056/35)***Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Philip Morris Ltd (Richmond, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander i M. Abenham)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za niedopuszczalną;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej Ares (2014) 3142109 z dnia 24 września 2014 r. w zakresie, w jakim Komisja odmówiła w niej przyznania skarżącej pełnego dostępu do żądanych dokumentów, z wyjątkiem zawartych w nich zmienionych danych osobowych;
- nakazanie Komisji pokrycie kosztów postępowania poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Ares (2014)3142109 z dnia 24 września 2014 r., w której Komisja odmówiła przyznania skarżącej pełnego dostępu do sześciu dokumentów wewnętrznych opracowanych w ramach prac przygotowawczych prowadzących do przyjęcia dyrektywy 2014/40/UE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych⁽¹⁾ (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że Komisja nie dopełniła spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia, ponieważ nie wyjaśniła – w odniesieniu do każdego dokumentu – który odpowiedni wyjątek określony w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie przejrzystości”) zastosowała oraz w oparciu o jakie okoliczności i ustalenia faktyczne. Opierając się na tych samych ogólnych argumentach w celu uzasadnienia poszczególnych powodów odmowy (ochrona postępowania sądowego, porady prawnej i procesu podejmowana decyzji) Komisja nie przedstawiła powodów, dla których ujawnienie żądanych dokumentów „w sposób konkretny i rzeczywisty” zagroziłoby jednemu z tych interesów. W szczególności Komisja nie wyjaśniła w zaskarżonej decyzji, czy uzasadnienie przytoczone dla każdej odnośnej odmowy dotyczyło „postępowania sądowego” czy „porady prawnej”.
2. Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia w sprawie przejrzystości, ponieważ nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie w każdym przypadku „w sposób konkretny i rzeczywisty” naruszyłoby ochronę „porady prawnej” lub „postępowania sądowego”. Wszystkie abstrakcyjne uzasadnienia Komisji dotyczące ochrony „porady prawnej” zostały odrzucone przez orzecznictwo, a Komisja nie przedstawia żadnego konkretnego uzasadnienia wykazującego, dlaczego w tej sprawie pełne ujawnienie żądanych dokumentów w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyłoby ochronę porady prawnej. W odniesieniu do „postępowania sądowego” Komisja także nie wyjaśnia w sposób konkretny, dlaczego ujawnienie „w sposób konkretny i rzeczywisty” naruszyłoby ochronę „postępowania sądowego”.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła obydwa akapity art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie przejrzystości, ponieważ nie wyjaśniła, dlaczego ujawnienie w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyłoby „proces podejmowania decyzji”. W odniesieniu do art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia w sprawie przejrzystości Komisja nie zidentyfikowała „procesu podejmowania decyzji”, który mógłby wciąż być uznany za „trwający”, ani nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie mogłoby w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyć proces podejmowania decyzji. W odniesieniu do drugiego akapitu tego przepisu Komisja nie wykazała, że żądane dokumenty były „opiniami” w rozumieniu tego akapitu, a a fortiori, że ryzyko, iż ujawnienie w sposób konkretny i rzeczywisty naruszy proces podejmowania decyzji, jest poważne w ścisłym znaczeniu tego akapitu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/EU z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE, Dz.U. L 127, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2014 r. – Philip Morris/Komisja

(Sprawa T-800/14)

(2015/C 056/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Philip Morris Ltd (Richmond, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander i M. Abenhaim)

Strona pozwana: Komisja Europejska